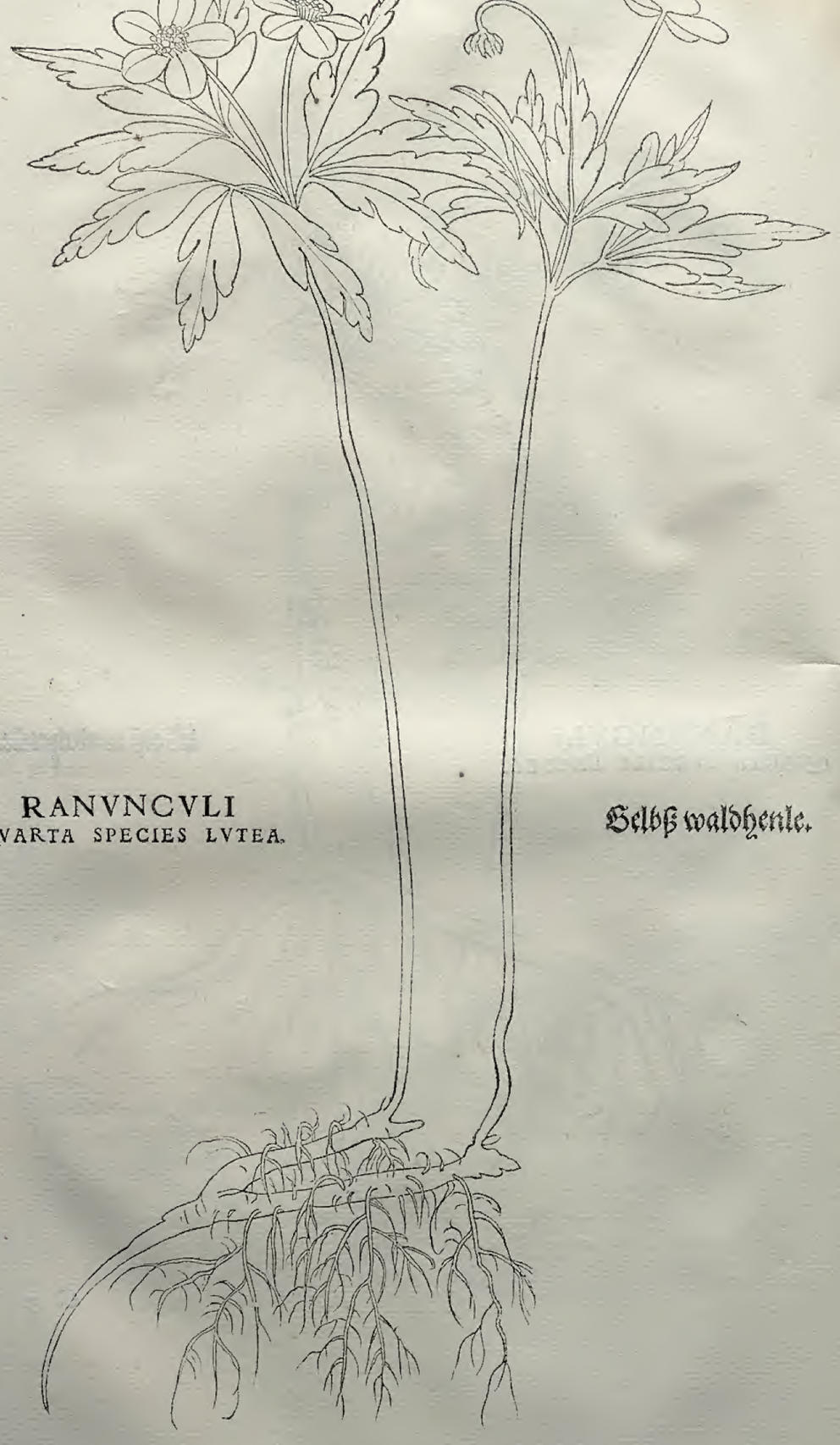

RANVNCVLI
QVARTA SPECIES LVTEA.

Gelbß waldhenle.

A amaram, adnaſcentias Ellebori modo habentem. Cæterum in limitibus ſimplici foliorum compage flores oriantur, ge ac multiplici foliorum ſtipatu nunc in hortis colluceſcãt, qu fabrè monſtrat. Alterum genus lanuginoſius, uel ut Plinius re caule, pluribus foliorum inciſuris, copioſiſſimũ in Sardin iam Apium ſylueſtre nominant. Tertium genus ualde paru qui auri ſpeciem refert. Quartum huic ſimile, flore autem longiore, & modo quodam nodoſa, guſtu acri.

LOCVS.

Primum genus Ranunculi ſylueſtris lutei ſine cultura ci bus pratiſq; humidis & uliginoſis prouenit. Hortenſis uero tis naſcitur. Alterum genus ſecus aquas & fontes gignitur, ſiſſimum. Ea ſi comedatur, ueſcentibus neruos contrahit, ri mortem oppetunt, uelut ridentiũ facie intereant. Ob id Sar bium ceſſit. Etſi autem noſtra non perinde efficax ſit atq; ea tur, tamen hanc uehementiſſima etiam erodendi facultate oſtendit. Tertium genus in pratis & campeſtribus paſſim p Germanicum nomen palàm demonſtrat, ſyluis familiare eſ le ſupra & infra Bebenhuſum monaſterium iuxta aquas co

TEMPVS.

Primum genus hortenſis Ranunculi lutei, ſtatim inter in io autem menſe diſperit, & nuſquam ſubinde conſpicitur. S nus itidem tota æſtate inueniri poſſunt. Quartum in uere, tantum apparet, quo ſanè tempore hocipſo ſyluę, luci & ne eius candicant.

B TEMPERAMENTVM.

Omnium tum radix, tum uniuerſa herba uehementer tamen generis ſylueſtris lutei, nõ perinde ac reliquorũ acris

VIRES. EX DIOSCORI

Omnium folia & caules teneri ſi illinantur, exulcerandi, creandi uim habẽt. Proinde ſcabros ungues & ſcabiem tollu myrmecias, acrochordonas & alopecias modico tempore illi rundem decocto perniones fouentur. Radix ſicca tritaq;, ſte mota ciet. Dentium dolores adhibita lenit, eos tamen conte

EX GALENO.

Quatuor habet ſpeciatim Ranunculus differentias. Or acrem facultatem poſſident, adeò ut cum dolore exulcerẽt. derate utare, pſoras & lepras excoriant, & ungues leproſos d cutiunt, & acrochordonas & myrmecias detrahunt. Quin & co tẽpore admota. Nam ſi diutius inhæreant, non excoriat ſe ſtam uritur. Atq; igitur hæc omnia caulis & foliorum ſunt dia. Porrò radix arefacta ſternutatoriũ eſt medicamentũ ſin ter deſiccãt. Sed & dentium dolores iuuat, ut & eos, ueheme frangat.

EX PLINIO.

Omnibus uis cauſtica, ſi cruda folia imponantur, puſtula ad lepras & pſoras utuntur, & ad tollenda ſtigmata, cauſti Alopecijs imponunt, celeriter remouentes. Radix in dolo tius, rumpit dentes. Eadem ſicca conciſa, ſternutamentũ faci meam uocant, quoniam medetur ſtrumis, & panis, parte in

O